

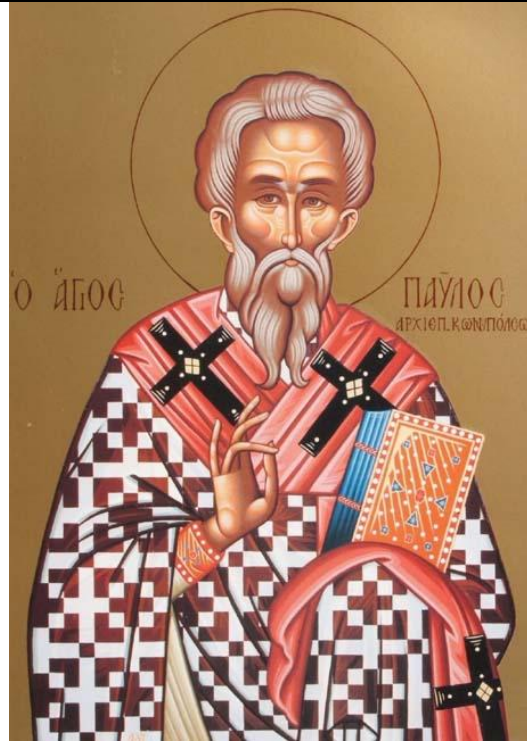
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Павло Ісповідник,
Архиєпископ
Константинопольський**

**St. Paul the Confessor,
Archbishop of
Constantinople**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Якщо бажаєте Пастиря, котрий вас
учитиме, і котрий сятиме
чеснотами, то вибирайте Павла»**

На 19-го листопада за Григоріанським календарем (тобто 6-го листопада за Юліанським) ми святкуємо пам'ять Єпископа, якого життя було сповнене суперечками, терпіння, засланням і на останку й мученичою смертю з рук супротивників Віри Православної.

Мова йде про Павла I, Сповідника й Архиєпископа (тобто Патріарха) Константинопольського, який прославив Господа своєю мученичою смертю, підчас служіння Св. Літургії на засланні в м. Кукузі в Вірменії. Його задушили власним Єпископським Омофором.

Коли його попередник, Св. Олександр,

**"If you desire a shepherd who will
teach you and who will shine with
virtues, choose Paul"**

On November 19 on the Gregorian Calendar (which is November 6 on the Julian) we celebrate the memory of a Bishop whose life was marked by controversy, suffering, exile and finally martyrdom at the hands of those who opposed his Orthodox Faith.

It is Paul I, Confessor and Archbishop (that is, Patriarch) of Constantinople who glorified the Lord by his martyrdom in 350, as he celebrated the Divine Liturgy during his exile in Cucusus in Armenia. He was strangled with his own Episcopal Omophorion.

As his predecessor upon the throne of

лежав на смертному ложі, то представники засмученої пастви запитали його, кого б він пропонував своїм наступником. Святий Владика відповів: «Якщо бажаєте Пастиря, котрий вас учить, і котрий сяятиме чеснотами, то вибирайте Павла але якщо бажаєте просто відповідну людину з зовнішніми окрасами вибирайте Македонія». І паства вибрала Павла.

Св. Павло походив з Солуні. Був він писарем Св. Олександра і прийняв був висвяту на Диякона а потім і на Священника. Поступив він на Престол святого попередника приблизно в р. 337-му. Йому сильно супротивлялася партія Арійців, яка знайшла друга в імператору, Констанцію II, який був обурений, що вибрали Павла без його згоди та навіть присутності. Отож він його зняв з Престолу і на його місце назначив Євсевія Нікомедійського (який відомий тим, що охрестив Імператора Константина, добродія Християн, який був очолював Нікейський Собор в р. 325-му).

Після смерті Євсевія в р. 341-му Павла повернули на Престол але Арійці все одне не погоджувалися з вибором пастви. Вони таки висвятили вищезгаданого Македонія, наперекір йому. Це довело до кривавого повстання і імператор наказав вигнати Павла з міста.

Павло втік до Риму разом з іншим славним вигнанцем, Св. Афанасієм Олександрійським, героєм Нікейського Собору, трудами якого утверджено, що Господь наш Ісус – одноістотний («гомоузіос») з Отцем, що й ісповідувати будемо навіки. Цих вигнанців Православ'я ради рішуче підтримав тодішній Папа Римський, Юлій I.

Павло повернувся до Константинополя за підтримкою брата Констанція, Констанца. Та Констанца скоро по цьому вбили а Павла знову заслали і це

Constantinople, St. Alexander, lay upon his death bed, members of his sorrowing flock asked him who he would recommend to succeed him. He responded: "If you desire a shepherd who will teach you and who will shine with virtues, choose Paul; but if you only want a suitable man, externally adorned, choose Macedonius." Paul was the man chosen for the post.

St. Paul was from Thessalonica. He had been St. Alexander's secretary and had been consecrated to the Diaconate and then the Priesthood. He succeeded the Saint about 337. The Arian party was violently opposed to him. They found an ally in the Emperor, Constantius II, who was irritated that Paul's selection had occurred without his consent or even presence. He had him deposed and replaced with Eusebius of Nicomedia (who is distinguished for having baptized the Emperor Constantine, the benefactor of Christians who had presided at the Council of Nicea in 325).

After Eusebius died in 341, Paul was restored to his throne but the Arians would not make peace with this choice of the people. They consecrated the above-mentioned Macedonius in opposition to him. This led to a violent uprising and the emperor ordered Paul driven from the city.

Paul fled to Rome with another famous exile, St. Athanasius of Alexandria, the hero of the Council of Nicea, by whose labours the teaching that our Lord Jesus is consubstantial ("homoousios") with God the Father was established – and remains forever. These exiles of Orthodoxy were firmly supported by the Pope of Rome of the time, Julius I.

Paul returned to Constantinople supported by Constantius' brother, Constans. However Constans was killed shortly thereafter and Paul was again exiled. It was in exile that the final blow of the powerful of this world was struck

ж на засланні сильні світу цього вчинили останній свій удар проти Святого Владики.

Мощі Св. Павла повернув до Константинополя Імператор Феодосій в р. 381-му. Там вони перебували до р.1236-го коли їх привезли до Венеції, де згідно з «Прологом з Охріда» Св. Миколая Велимировича вони знаходяться й до нині.

Помимо насилля та суперечок, які тривають і до нині, Христова Церква продовжує проголошувати переможно та радісно, що Господь наш, Ісус з Лазарету, єдина справжня Людина, в повному розумінні того слова, Якого прагнемо наслідувати рівночасно є істиний Бог, одноістотний з Отцем, Джерелом Божества і всього, що тільки є. У Ньому ж ми маємо причастя з Богом, утверджені в дорозі до досконалої людськості (яку бачимо в Ісусі, поєднану з Божеством), а також **уже** маємо єдність зо всіма, котрі теж ідуть по цій дорозі – хоч ця єдність ще має бути повністю виявлена. Так і буде на кінець віку, як і проголошуємо в Символі Віри, якого Павло, Сповідник Константинопольський, допоміг утвердити.

Святителю Павле, Сповіднику Константинопольський, провадь і зберігай нас на дорозі Істини сьогодні і навіки! Нехай будуть єдиними наша віра і наша життя доки промине ніч і настане Вічний День! Амінь.

against the saintly Bishop.

His relics were returned to Constantinople by Emperor Theodosius in 381. There they remained until 1236 when they were brought to Venice, where they remain until this day according to St. Nikolai Velimirovic writing in his "Prologue from Ochrid".

Despite all violence and contention – which continue to this day, the Church of Christ continues to victoriously proclaim the joyous news that our Lord Jesus of Nazareth, the one fully Human man whom we aspire to imitate, is also truly Divine, being of one essence with the Father, the Source of Divinity and all that is. In Him we have communion with God, are established upon the road to perfect humanity (which we see in Jesus to be one with divinity) and are also **already** one with all who are upon this road – although that unity is yet to be fully manifest. It will so be at the end of time, as we proclaim in the Creed which Paul of Constantinople helped to establish.

Saint Paul, Confessor of Constantinople, guide and preserve us in the way of Truth today and forever. May our faith and our lives be one until the night is past and the eternal Day dawns forevermore! Amen.